

ROPOTUL PLOII

STOMFF ANDREI AUREL

ROPOTUL PLOII

Ropotul ploii căzând sacadat
Otravă îmi toarnă încet în ureche.
Demonic mă-ncearcă și fără pereche,
Ivit într-o clipă, un gând vinovat
Ce-mi spune că dragostea-i doar un cuvânt.
Atât de puțin? Dar atunci ce mai sunt

Rondelele toamnei cu frunze de tei,
Oglinzile grele ascunse sub nuferi,
De ce fără rost să iubești și să suferi,
Icoanele cui să le furi de la zei?
Ce fel de scenariu s-a scris pentru mine?
Atâtea cuvinte și-atât de puține

Rămase să-mi spună că totul e vis?
O, doamne, să nu-mi spui că sunt blestemat.
De ce numai mie să nu-mi fie dat
Izvorul poemului încă nescris?
Coloane de foc mă-nconjoara arzânde,
Atât de gingașe îți sunt mâinile blânde!